

Spalio 5 dieną po trijų pamokų į autobusą susėdo 1a ir 1b klasės. Šis vežė mus į Žemaitijos sostinę Telšius. Atvykę nužingsniavome į turizmo centrą, kuriame mus pasitiko ekskursijos gidė. Po trumpo pasakojimo apie Telšių įsikūrimą nužingsniavome prie įvairių objektų mieste. Pirmiausia priėjome žydėlį, esantį ant sienos prie turizmo centro. Kalbama, jog palietus žydėlį ir apsisukus aplink savo ranką, tapsi turtingas. Visi troškome tapti turtingi, todėl sukomės be perstojo. Vėliau priėjome prie meškos pėdos įspaudo akmenyje, kuris taip pat prižadėjo sėkmę. Netoli stūksojo geriamo vandens fontanėlis. Gidė užsiminė, jog jis simbolizuoja kadaise per gatvę tekėjusį upelį, kurį reikėdavo perbristi norint patekti į miesto turgavietę. Vėliau pasukome Telšių Katedros link. Eidami šaligatviu į Katedrą, kartkartėmis sustodavome prie lentelių-paminklų, bylojančių apie Telšių istoriją. Labiausiai buvo įsimintina meškos skulptūra ir nučiupinėta jos nosis – pasirodo, patrynus ją, išsipildys visos tavo svajonės.

Pagaliau pasiekėme Telšių Katedrą, prie kurios stovėjo įspūdingas jos planas akliesiems. Tokia Katedra yra vienintelė Lietuvoje, nes tik ši turinti du altorius - vieną pirmame, o kitą antrame aukšte. Paskutinė stotis – paminklas prie ežero, kuris vaizdavo paaukuotą Lietuvą. Visų paminklų, kuriuos apžiūrėjome, aprašymai parašyti žemaičių tarme, tad jautėmės taip, lyg būtume išklydę iš Lietuvos ribų.

Po valandos laisvo laiko susirinkome autobuse ir išvykome į Biržuvėnų dvarą ieškoti lobio. Čia mus pasitiko vadovė, kuri papasakojo apie tuometinę dvaro priežiūrą, jo savininkus bei gaisrą, kilusį 2004 metais.

Išklausę pasakojimo, išsiskirstėme į dvi komandas, pasidalinome įvairiomis pareigomis – policininko, būgnininko, dvarininko... - ir puolėme ieškoti to, ko ir buvome atvykę. Bėgiojome po ūkio pastatus vis ieškodami naujų nuorodų, kurias iššifruodavome tik atlikę įvairias užduotis. Pagaliau lobis buvo rastas. Ir kas galėjo pagalvoti, kad jis slėpėsi ten, kur ir pradėjome jo paieškas, – kamine. Pasak gidės, mes buvome greičiausi iš visų kada nors dvare buvusių lankytojų.

Nors ieškodami lobio buvome šlapi ir murzini, nes visą dieną merkė lietūs, tačiau geros emocijos viską atpirko. Tad laimingi susėdome į autobusą ir išvykome namo.

1a klasės mokinė Neda Baravikovaitė

